

Življeni Savez ljubavi

15 godina Lige žena i majki u Hrvatskoj

KATARINA SOKAĆ, GORIČAN

Kako svaki dan živjeti Savez ljubavi s našom Majkom Triput Divnom? To zaista nije teško! Svakoga jutra, čim se probudim, najprije ugledam naše Kućno svetište – izvor moje utjehe i snage za dan koji me očekuje. Moj je prvi pogled usmjeren na Mariju, a prva jutarnja molitva zahvala je upravo Njoj na svim primljenim darovima i milostima. Srcu Marijinu zatim predam svog supruga i njegove brige, zdravlje svoje djece i unuka, sve vas, drage moje sestre, duhovna i redovnička zvanja, sve bolesne i pokojne. Svoj dnevni plan bezbrižno predajem u njezine ruke uvjeren da Marija zna najbolje što i kako danas moram raditi. Tek tada sam spremna za moje svakodnevne izazove kojih je, u posljednjoj godini dana zbog zdravstvenih razloga, bilo malo više.

Prošle smo godine slavili 10. obljetnicu našeg Svetišta u Maloj Subotici. Upravo sam se tih dana suočila s velikim iskušenjem i unutarnjom borbom koju sam mogla podnijeti jedino u Savezu ljubavi s našom Marijom. Tada još nisam ni znala da ću uz njezinu pomoć morati prigrliti teški križ koji mi je već bio pripravljen.

Na samu Veliku Gospu počela sam osjećati veliku slabost u desnoj nozi. Niti na kraju pameti nije mi bilo da će to završiti s operacijom kralježnice. S puno nade i pozitivnih misli, u bolničkoj su se sobi u mojoj glavi vrtjeli planovi o tome što sve trebamo obaviti za pripremu obljetnice, ali moje je tijelo bilo prikovano uz bolesnički krevet, a o slavlju sam mogla samo sanjati. Razapinjali su me osjećaji nemoći, beskorisnosti, očaja i žalosti. Svim sam srcem htjela biti u Svetištu, a kako je vrijeme odmicalo, shvaćala sam da to neće biti moguće. Takva bespomoćna plakala sam i neutješno pokušavala prihvatiti ono što me neočekivano snašlo. Moja je kriza završila tek onda kada sam iskreno i ponizno svu svoju brigu, svoju bol i zabrinutost preko Saveza ljubavi predala našoj Majci Triput Divnoj. Marija me ogrnula svojim plaštem mira, osnažila me i ohrabrila u mirnom prihvaćanju mog stanja. Osjećala sam toliki mir i spokoj da sam tješila sve oko sebe, muža i djecu, jer znala sam da će, uz Marijinu pomoć, na kraju sve dobro završiti. Znala sam da su Isus, Marija i otac Kentenich na mojoj strani.

Moje je breme postalo lakše, postala sam vedrija, poletna i puna duha povezana sa Svetištem. Svoje sam ranije dogovorene obaveze oko organizacije godišnjice rješavala telefonom i tako sam se osjećala korisnom i prihvaćenom. Danas zahvaljujem Majci Triput Divnoj na tom križu ljubavi koji je ona nosila sa mnom, ponekad i umjesto mene. Prinijela sam svoju žrtvu i svoju bolest kao zahvalu za puno primljenih milosti u svom životu, kao kapital za proglašenje oca Kentenicha blaženim, za obraćenje grješnika te za mir i blagoslov u obiteljima.

Svaki je moj novi dan neizvjestan, nekad puno bolji, nekad puno gori. Oporavak je dug, ali ja sam po velikoj milosti Majke Triput Divne i oca Kentenicha danas na nogama, uporna i strpljiva u svakodnevnim vježbama i terapijama te zahvalna što sam se vratila svakodnevnim aktivnostima u kojima me moja obitelj još uvijek treba. Mnoge moje prijateljice nakon ovakve operacije i dalje nisu dobro. Molim za njih, njihovo strpljenje u patnji i zagovor oca Kentenicha kod Majke Triput Divne, da se ostvari Njezin plan sa svima bolesnima, nemoćnima i svima koji svakodnevno trpe.

Hvala Ti, Majčice, na Savezu ljubavi koji smo s tobom sklopili moj suprug Vlado, naša Evica i ja 22. rujna 2013. Hvala i slava Isusu i Mariji!